

Потьомкінські селища
Зеров Микола Костянтинович

(Anno D.1787)

"Сонця виходять із своїх орбіт,
Щоб нас ogrіти у благій гостині!" —
Так промовляли Другій Катерині
Облесні проповідник і піїт.

Та посміхався царський фаворит,
Галеру ведучи по хвилі синій,
Де на підвалини новій твердині
Мав степовий прослатися граніт.

І як пливли, то скрізь на видноколі
Зринали хутори, церкви, тополі
В місцях, буцім залюднених тепер.

А ніч ішла на працю, крик і галас,
Щоб завтра сонцем названа — з галер
На степові експромти милувалась.

28.04.1931

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/potomkinski_selyscha